

Básny

Li Po Fung

**2009
I. vydání
nákladem vlastním**

Motto:

...jinak jdeme - pochodem smrti - vsťíc - sobě samým

Vodnáře

Jsem levoruký kapitán
korábu démonů
rozkazy šeptám podpalubím

Jsem jednoruký kormidelník
na bárce andělů
modlitby řvu do větru

Prokletý galejník
na lodi bez vesel
jsem Ten který jsem

A Ty jsi světice
co smilní ve snu
děvka která se dotkla Boha

Siréna co láká na útesy
a jindy hlídá světlo majáku

Žába sedící na proraženém kýlu

Černobílá otrokyně

Svíťá se
na všechno padá oranžový stín
měla si ráda jeho polibky
teď stojíš nahá jako... ty... ty...
ryby v oblacích

V podzemí
vrány bílýho peří sevřený
jsi poutník mezi břehy
a stejně věříš na... ty... ty...
ryby v oblacích

Zheng Shan Xiao Zhong
píseň zní
Zheng Shan Xiao Zhong
zasněním

Do Přezletic

Cesta se prohýbá krajinou
pole se nadechuje potichu
nebe se sklání před zimou
a srdce zvonu v dotyku

Betschebě1

Růžový lampión svící svítící
mraky z hor a sluneční řeka

Ve vlasech hlas má schovaný za obzor
mevídek Pů údolím spěchá

Betschebě2

Venku prší
s kapkami deště padá ne zem stín
co chvíli je blíž
škodolibý smích
je jako tetování
co už nezmizí
skleněný střeva ze psa
na místo hlasivek na krku jizvy
v tichu krve šumění ve spáncích
v oblacích
choulí se záření
co uteklo ze zařízení
za vsí

Cikánka

Ošklivá cikánko v teplákách
továrna hučí jako splav
a na haldách jak v kopřivách
zatěžko ležet

Když ránem vyfárat
pod zlatý okap obzoru
mezi dvě věže nahoru
mezi dvě věže

V mrku oka trhám list
slunečního kalendáře
nezaměňuj za rub líc!

7 dveří

Ráno je kolem bílá tma
a večer zase černá mlha
tak dokola se stále ptám
a stejné chyby dělám
je v soumraku i jitra jistý čas
kdy tajemstvím k nám sestupují
a dlí tak blízko nás

Nomád

Uprostřed pouště
pod černým stanem
má sen
o černý tašce
uprostřed dálnice

V takových taškách se schovávají mrtví
říká si
to když jsou mezi koly
nečí vlasy

Co mají společného černý fleky
na zdi
s rychlými pohyby jeho očí
stříbrná nit vede
od velbloudích kopyt
mezi svodidly

Stavovské povstání

(přednes ráčkováním, po dvou sklenicích dobrého vína)

Kolem Tvé bradavky tré přiovilých krouží
jak nad zoraným polem havranů
tak odporného pomálu

Tu chvíli tryskem chvíli klusem
všechno co milé zalito je hnusem
neznámo kolik dní a nocí před funusem

Snové a touhy – předpředstavy...
pak všechny údy do zástavy
otřít a odplivnout si

Bum prásk do hlavy
bum prásk do palice
potkat Tě poprvé
a nikdy více

Magdalena

Mostek, jezírko a střecha z mecha
nických oblud kódy světla
my atomických draků

Nezřetelné pohyby života ve tmě
bobky na panelové cestě

Trpělivé zvonu nezbytné srdce
ryvný porybný, interp
reť části kruhu

Pouhým jítrem oblečena
Magdalena

Výlet 12.2.3

Modrý nebe - a bílý měsíc a naproti
ospalý zimní slunce a továrna
topoly

Klánovická - obora tichá jen chvíli
statek na kraji lesa a koně
rozcestí bez sochy

Ale kousek dál - ve Vidrholci
toulaj se divoký prasata
občas - někoho sejmou
psa nebo člověka

cesta Tě hledá - stromy Tě hlídaj

Viděl jsem stopy a starý borovice
pod nima ptačí sněm
odpoledne - do Prahy z Úval únorem

Tatra2vadarsi

Slyšíš zvony?
začíná atomová mše
zlý kouzelník z nebe hodil
paprsky smrti pandorské
neutíkej do krytu, ne!
neber si masku s chobotem
raději se zvířaty v lese
čekej co vítr Ti přinese...

Pod ochranou andělů
neublíží nikdo Tvému tělu

Kukátko

Když je tma
Není nic vidět
Je vidět svět
Takový jaký je
Svět představ a iluzí
Který je v tobě
Co nemá konec ani začátek

Vánoce 110011

Křížem krážem cesta vede
ztiš se!

Ve středu jsi Budha
v pátek klíště
příště?

Holka z Haify s prstem na spoušti
struna harfy
přelud na poušti

Marnou resuscitací
vše se k Tobě navrací

V tento slavný den
buď pochválena
buď pochválen

14.2.3

Svátek zamilovaných je když
Nevidíš utrpení druhých
Svátek zamilovaných je když
Růžovým střepem strháváš strup
Samoty a stesku
Valentýn je krutý princ

Svátek lásky je když
Miluješ ostatní jak sobě nejdražší
Svátek lásky je když
Bytosti sjednotíš ve svém středu
I čtvrtku i pátku
Ztracený v charismatu svátku